

1951 Jun 29 ILO Genève

563 Konvensjon 100 om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av det Internasjonale Arbeidsbyrås styre er blitt innkalt til Genève og har trådt sammen til sin 34. sesjon den 6. juni 1951, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til prinsippet om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi, det emne som er punkt 7 på sesjonens dagsorden, og som har besluttet at disse forslag skal gis formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 29. juni 1951 følgende konvensjon som skal benevnes Konvensjonen om likelønn, 1951:

Art. 1. Forsåvidt det gjelder denne konvensjon —

a) omfatter uttrykket «lønn» den vanlige grunnlønn eller minstelønn eller gasje og enhver tilleggsgodtgjøring av hvilken som helst art som arbeidsgiveren direkte eller indirekte skal betale arbeidstakeren, og som skyldes den sistnevntes sysselsetting, enten betalingen skjer i kontanter eller i naturalier.

b) Uttrykket «lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi» gjelder lønnsatser, fastsatt uten diskriminering som grunner seg på kjønn.

Art. 2. 1. Enhver medlemsstat skal ved midler som er i samsvar med de metoder for fastsetting av lønnsatser som er i bruk i vedkommende land fremme prinsippet om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi, og forsåvidt som dette er forenlig med de nevnte metoder, sørge for at dette prinsippet blir gjennomført for alle arbeidere.

2. Gjennomføringen av dette prinsippet kan skje ved hjelp av:

- a) nasjonale lover eller forskrifter,
- b) ethvert system for fastsetting av lønn som er innført eller anerkjent ved lov,
- c) kollektive avtaler mellom arbeidsgivere og arbeidere eller
- d) en kombinasjon av disse forskjellige midler.

Art. 3. 1. Det skal gjøres tiltak for å fremme objektiv arbeidsvurdering (job

evaluation) på grunnlag av det arbeid som skal utføres, når en slik vurdering vil bidra til å gjennomføre reglene i denne konvensjon.

2. De metodene som skal følges under denne vurdering kan bestemmes av de myndigheter som har ansvaret for fastsetting av lønnsatser, eller vedkommende parter dersom slike satser blir fastsatt ved kollektive avtaler.

3. Forskjell i lønn skal ikke regnes for å være i strid med prinsippet om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi, når denne forskjell uten å ta omsyn til kjønn, svarer til forskjell i det arbeid som skal utføres, og forskjellen er fastslått ved en objektiv vurdering.

Art. 4. Enhver medlemsstat skal, ettersom det passer, samarbeide med vedkommende arbeidsgiver- og arbeidsgiverorganisasjoner med sikte på å gjennomføre reglene i denne konvensjon.

Art. 5. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 6. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dato da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter at dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 7. 1. Erklæringer som i samsvar med punkt 2 i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal oppgi:

- a) de områder der vedkommende medlemsstat påtar seg uavkortet å gjennomføre konvensjonens regler.
- b) de områder der medlemsstaten påtar seg å gjennomføre konvensjonens regler med visse forbehold sammen med detaljerte opplysninger om disse forbehold.
- c) de områder der konvensjonen ikke

kan gjennomføres og i slike tilfelle årsakene til at den ikke kan gjennomføres.

- d) de områder som medlemsstaten utsetter sin avgjørelse for mens stillingen blir ytterligere overveiet.

2. De forpliktelser som er omtalt under bokstavene a) og b) av punkt 1 i denne artikkel, skal ansees å være en integrerende del av ratifikasjonen, og skal ha en ratifikasjons virkning.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring tilbakeløse helt eller delvis en hvilken som helst reservasjon som ble gjort i dens opprinnelige erklæring etter bokstavene b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel.

4. Enhver medlemsstat kan, til enhver tid når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med reglene i Artikkel 9, sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen med omsyn til de områder den måtte oppgi.

Art. 8. 1. Erklæringer som blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå i samsvar med punktene 4 eller 5 av artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, skal oppgi om konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført i de områder det gjelder med eller uten forbehold; når erklæringen oppgir at konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført med forbehold, skal den oppgi enkeltheter om disse forbehold.

2. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis gi avkall på sin rett til å påberope seg de forbehold som er tatt i en tidligere erklæring.

3. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid, når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 9 sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen når det gjelder gjennomføring av konvensjonen.

Art. 9. 1. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de betingelser som står i denne artikkel.

Art. 10. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmer av Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemmene av Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 11. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 12. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for Generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 13. 1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten omsyn til bestemmelsene i art. 14 forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft.

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemmene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 14. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.